

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5843

гр. София, 04.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в закрито заседание на 04.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разгледа дело номер **7395** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу ЗППАМ № 20-1058-000131/15.07.2020 г., издадена от началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-С., с която на дружеството е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2 а, б.а от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС влекач „Скания Р 410“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, и са отнети СРМПС №[ЕИК], както и два броя регистрационни табели с рег. [рег.номер на МПС] . Подадената жалба по същество представлява искане за спиране предварителното изпълнение па ЗППАМ. Не са представени доказателства в подкрепа на основателността на направеното искане.

Искането за спиране е направено от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание чл. чл. 171, т. 2 а, б.а е от ЗДвП е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. Искането за спиране е обективизирано в жалбата срещу заповедта като по същество същото представлява искане за отмяна на допуснатото предварително изпълнение.

Съдът, като се запозна с доказателствата по административната преписка, прие за установено следното:

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена на основание нарушаване на разпоредбата на чл.150а ал.1 ЗДвП- За да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. Презумпцията на закона е да се предпазят живота и здравето на останалите участници в движението. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. В жалбата си жалбоподателят не излага обстоятелства, затова, че незабавното изпълнение на акта ще му нанесе значителна или трудно поправима вреда. Твърденията в жалбата касаят незаконосъобразността на заповедта, но същите са неотнормирани към релевантните по чл.166, ал.2 АПК, във връзка с чл. 60 от АПК.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма] за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ № 20-1058-000131/15.07.2020 г., издадена от началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-С., с която на основание чл. 171, т. 2 а, б.а от ЗДвП е наложена предварителна административна мярка– прекратяване на регистрацията на МПС влекач „Скания Р 410“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, и са отнети СРМПС №[ЕИК], както и два броя регистрационни табели с рег. [рег.номер на МПС] .

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: